

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/9011/ /2009. RP.

**Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása**

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos képviselője által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 366/2009. (XI.11.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos képviselője
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszban foglaltak szerint 2009. február 22-éről 23-ára virradó éjszaka egy Pest megyei településen ismeretlen tettesek felgyújtottak egy családi házat, és agyonlőttek egy, a lángok közül menekülő férfit – a panaszos élettársát –, valamint 4 éves kisfiukat. A támadás során súlyos sérülést szenvedett a család 6 éves leánygyermeke is.

A panaszos képviselője utalt arra, hogy már a Pest megyei rendőrfőkapitány által vezetett vizsgálat eredménye is az volt, hogy a rendőrök nem megfelelően jártak el a helyszínelés során: a főkapitány a helyszínre küldött, ún. forrónyomos csoport vezetője ellen fegyelmi vizsgálatot is elrendelt.

A panaszos és képviselőjének véleménye szerint ugyanakkor a Rendőrség mulasztása nagyobb mértékű volt, mint amit a Rendőrség belső vizsgálata megállapított, mivel a helyszínen jelen lévő tanúk elmondása alapján a rendőrök nemcsak a helyszínt nem biztosították, hanem nem voltak hajlandók a helyszínen talált, bűncselekményre utaló bizonyítékokról tudomást venni, illetve azokat számba venni.

A panaszosnak és képviselőjének az a véleménye, hogy a Rendőrségnek a bűncselekmény helyszínén fogatosított intézkedései, illetve azok elmulasztása hátráltatták a nyomozást, és súlyosan sértették a támadás áldozatainak alapjogait.

A beadvány szerint a panaszos képviselőjét 2009. február 23-án, reggel 8 órakor a helyi Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökhelyettese felhívta telefonon azzal, hogy a településen gyújtogatás történt, amely két halálos áldozatot követelt. A panaszos képviselője felvette a kapcsolatot egy nyugalmazott r. ezredessel, és a segítségét kérte abban, hogy meg tudják kérni a helyszínelést vezető rendőrt, hogy foglalja össze az aznap éjjel történt eseményeket.

Mialatt a képviselő a bűncselekmény helyszínére utazott, telefonon több olyan hozzátartozóval beszélt, akik állítólag látták a holttesteket, és egyértelműen megállapították – szakértelem nélkül –, hogy lőtt seb okozta a házból menekülők halálát. A képviselőt a rendőrök viselkedése miatt hívták a helyszínre: a lövések eldördülésétől egészen a megérkezéséig (9 óra 45 percre) a nyomozók nem voltak hajlandók átvenni sem a söréteket, sem a 6 éves meglőtt kislány ruháit, mint bizonyítási eszközöket. A panaszos képviselőjét a nyugalmazott r. ezredes le akarta beszélni arról, hogy a helyszínre utazzon, azzal az indokkal, hogy ez az ügy nem az ún. molotov-koktélos támadás sorozatba illik, hanem baleset történt.

A képviselő a helyszínre érkezése előtt néhány perccel felhívta a Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökhelyettesét, hogy adja meg a pontos címet. Miután az elnökhelyettes számára világossá vált, hogy a politikus rövidesen valóban megjelenik a helyszínen, elkiáltotta magát: „jön már a képviselő asszony, majd kiderül, hogy milyen füstmérgezésben haltak meg ezek az emberek.”

A képviselő állítása szerint a helyszínelő rendőrök csak a kiabálást követően húzták ki a "Rendőrség" feliratú műanyag szalagot, jelezve, hogy nem átjárható a terület. Addig azonban több tucat ember járkált ki-be a bűncselekmény helyszínén. Tudomása szerint az illetékes Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetőjét jelölték ki arra, hogy összefoglalja az eseményeket, aki 9 óra 50 perc körül a következőket jelentette: "az éjjel folyamán tűz ütött ki a házban, melynek során feltehetőleg füstmérgezés következtében elhunyt két ember, köztük egy ötéves fiú".

Közvetlenül az osztályvezető r. alezredes jelentése után egy nő jelent meg sírva, aki egy nejlon szatyorból vett elő egy átlukasztott, vértócsás gyermek ruhaneműt és azt kérdezte: "Most már a képviselő asszony jelenlétében átveszi a gyilkossági bizonyítékot?" Az osztályvezető r. alezredes tegeződve kiabált rá a nőre - akiről utóbb kiderült, hogy a halott gyermek nagymamája -, hogy "hol dugdostad eddig ezt a bizonyítékot?"

Több tucat hozzátartozó és környéken lakó ember látta a holttesteket az elszállításuk előtt, akik egyhangúlag állítják, hogy egyértelműen látszottak a lött sérülések. A nyugalmazott r. ezredes később felhívta telefonon a panaszos képviselőjét, hogy megerősítse az emberölés tényét: a boncolás során megtalálták a sörétet az elhunytak testében.

A képviselő feltételezése szerint amennyiben igaz, hogy a lött seb egyértelműen látható volt, úgy a rendőrök nem csupán mulasztást követtek el, hanem érdekükben állt eltitkolni a bűncselekmény tényét, amely mögött nem csupán szakmai mulasztás húzódhat meg.

A képviselő és a nyugalmazott r. ezredes között lezajlott telefonbeszélgetésnek több tanúja is volt, körülbelül 50 ember.

A panaszbeadványhoz „Összefoglaló” címen mellékelte, a települési Kisebbségi Önkormányzat elnökhelyettese által készített feljegyzés 26 személy – a panaszos rokonai, illetve helyi lakosok – elérhetőségét tartalmazza. A mellékletben szerepel, hogy a panaszos apósa 2009. február 23-án 8 óra 30 perc és 9 óra között találta meg azokat a bizonyítékokat, amelyeket a Rendőrség első kiszállása során nem vizsgált, vagy talált meg. A feljegyzésben olvasható továbbá az is, hogy a felsorolt szemtanúk mindegyike látta a lövöldözésre egyértelműen utaló jeleket (töltényhüvelyeket, falba fúródott lövésnyomokat), amiket a Rendőrség csak később vizsgált bizonyítékként. A panaszos egyik szomszédja egy lövésnyomokkal teli, véres gyerekruhát szeretett volna átadni az illetékes Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályát vezető r. alezredesnek, aki azonban azt először nem volt hajlandó átvenni.

A képviselő a lakóközösség érdekében kérte, hogy a Testület vizsgálja felül a Rendőrség által lefolytatott belső vizsgálatot.

II.

A panasszal kapcsolatban lefolytatott vizsgálat során a rendelkezésre álló dokumentumokat alapul véve a tényállás az alábbiak szerint állapítható meg.

1. Az illetékes Rendőrkapitányság ügyeleti eseménynaplója szerint a Tűzoltóság diszpécser 2009. február 23-án, 0 óra 51 perckor jelentette be, hogy egy lakóháznál tűz van, és az égő házban feltehetően több személy tartózkodik, illetve megsérült. A helyszínre érkező

tűzoltók megállapították, hogy az ingatlan addig ismeretlen okból - feltehetően elektromos tűz miatt - gyulladt ki. A tüzeset során az ott lakó férfi és annak egyik fiú gyermeke olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy a helyszínen mindketten életüket veszítették. Az elhunytakat a halottasházba szállították; a megsérült leánygyermeket, a másik fiúgyermeket, valamint a panaszost budapesti kórházakba szállították az Országos Mentőszolgálat munkatársai. A helyszínen jelen lévő tűzoltóparancsnok százados elmondása szerint a tűzfészek feltehetően a tetőszerkezetben alakult ki, keletkezésének oka azonban nem egyértelmű. Az ügyeletes orvos elsődleges vizsgálata során kizárta az idegenkezűséget, a halál okát azonban nem tudta meghatározni.

2. Az illetékes Rendőrkapitányság Rendőrőrs települési körzeti megbízottjának jelentése és jelentés-kiegészítése szerint 2009. február 23-án a Rendőrőrs járőreivel közös szolgálatot teljesítve jelent meg a helyszínen.

Az Országos Mentőszolgálat mentőautója, valamint a Tűzoltóság két tűzoltóautója közvetlenül a rendőrök után (1 percen belül) érkezett a helyszínre. A tűzoltók azonnal megkezdtek az égő lakóház oltását. A panaszos élettársára és 5 éves korú kisfiára két különböző házban elhelyezve találtak rá. A mentősök megvizsgálták a két sérült személyt, majd a férfit a mentőautóban megpróbálták újraéleszteni, de eredménytelenül. Ezt követően a rendőrökkel közölték, hogy mindkét személy elhunyt. A mentősök a halál okáról nem nyilatkoztak. Időközben érkezett a helyszínre a Mentőállomás esetkocsijával egy mentőorvos, valamint az Orvosi Ügyelet ügyeletes orvosa, akik szintén megállapították mindkét személynél a halál beálltát, de annak okát nem közölték a körzeti megbízottal és a járőrökkel.

A körzeti megbízott kb. 01 óra 15 perc és 20 perc körüli időben tájékoztatta az illetékes Rendőrkapitányság ügyeletvezetőjét arról, hogy két súlyos sérült van a helyszínen, illetve hogy a mentősök a felnőtt férfi állapotát próbálják a mentőautóban stabilizálni; később arról, hogy mindkét személy elhalálozott és hogy van néhány könnyebb sérült is. Az ügyeletvezető kérdésére, hogy mit mondtak a szomszédok, a körzeti megbízott azt válaszolta, hogy "pukkanásokat hallottak, amik az égő palától származhattak". Ezt követően az ügyeletvezető azt mondta a körzeti megbízottnak, hogy technikust küld a helyszínre, és utasította, hogy addig "a körülményekhez képest" biztosítsák a helyszínt. A körzeti megbízott kérte, hogy az ügyeletvezető küldjön még rendőr járőrt, aki azt válaszolta, hogy a dabasi járőröket átküldi.

A körzeti megbízott szerint a helyszínt olyan módon biztosították, hogy közben ne akadályozzák a tűzoltók és a mentősök, illetve az orvos munkáját, oda idegen, illetve illetéktelen személyt nem engedtek be.

Az előző, rádión történő beszélgetést követően kb. 10-15 perc múlva a körzeti megbízott ismét kapcsolatba lépett az ügyeletvezetővel, aki megkérdezte, hogy van-e újabb fejlemény, valóban meghalt-e mindkét személy és elkérte az adataikat is. Megkérdezte azt is, hogy hányan voltak a lakásban és a további sérültek adatait is elkérte. A tűz keletkezésének okáról is érdeklődött az ügyeletvezető, de a körzeti megbízott erről nem tudta tájékoztatni, mivel a tűzoltók még nem tudtak konkrétumot mondani, a tűzszakértő pedig úton volt a helyszínre.

Körülbelül 10 perc múlva a körzeti megbízott telefonon felhívta az ügyeletvezetőt, hogy megkérdezze, a mentősök hova vigyék a halottakat. Azt a választ kapta, hogy hagyják

ott, ahol találták őket. A tűz keletkezésével kapcsolatban ekkor sem tudtak újabb információt.

Hajnali 2 óra körül a körzeti megbízott újra telefonált az ügyeletvezetőnek, akitől azt az utasítást kapta, hogy az ügyeletes orvos várja meg a szemlebizottságot, amely 3 órakor érkezett a helyszínre. A szemlebizottság tagjait a Bűnügyi Osztály vezetője tájékoztatta az eseményekről. A szemle lefolytatásában az ügyeletes orvos közreműködött.

A helyszínt a körzeti megbízott - a Bűnügyi Osztály vezetőjének engedélyével - 05 óra 30 perckor hagyta el, miután a halottszállítók elszállították az elhunytakat.

3. Az illetékes Rendőrkapitányság Rendőrőrsének járőrei által készített jelentések a következő többletinformációkat tartalmazzák.

Az ügyeletvezető utasítására, elsőként jelentek meg a helyszínen 2009. február 23-án, 01 óra 05 perckor a lakástűzről szóló bejelentés miatt. A r. főtörzsőrmester járőr a kiérkező mentő és tűzoltók irányítását végezte, mialatt a r. őrmester járőr és a körzeti megbízott a helyszínen adatgyűjtést végzett. Ennek során a panaszos apósa úgy nyilatkozott, hogy egy nagy robbanásszerű hangra riadtak fel, majd azt látták, hogy a szomszédos lakás lángokban áll. Kimentek és látták, hogy a panaszos élettársa az égő ház előtt feküdt eszméletlenül a hóban, mellette a fiúgyermek, szintén eszméletlenül. A sérülteket két különböző lakásba vitték. Ahová a kislányt helyezték el, oda kísérték a panaszost és két másik gyermekét is, akik ki tudtak menekülni a házból, közülük az egyik gyermeknek karsérülése keletkezett. A panaszos egyik szomszédja a helyszínen elmondta, hogy ők is egy nagy robbanásszerű hangra riadtak fel, és ahogy szétnéztek az udvaron, látták, hogy ég a ház, amiből a panaszosnak és két gyermekének sikerült kifutni, és bevitték őket a lakásba. A helyszínen gyűjtött információkat a körzeti megbízott mobiltelefonon keresztül folyamatosan jelentette az ügyeletvezetőnek.

A tűzoltók a helyszínen azonnal megkezdték az oltást, és az elsődleges vizsgálatok alapján azt feltételezték, hogy a tűz elektromos zárlat miatt keletkezett, továbbá közölték, hogy az ügyben szükség lesz elektromos szakértő bevonására. A járőrök jelentésében is szerepel, hogy a kiérkező mentőorvos és az ügyeletes orvos a halál okát nem tudták megállapítani.

A helyszínt a szemlebizottság kiérkezéséig a törvényben előírt módon biztosították, majd 03 órakor átadták a szemlebizottság vezetőjének, és 05 óra 30 perckor távoztak onnan.

4. Az illetékes Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályvezetőjének jelentései az alábbi információkat tartalmazzák.

2009. február 23-án forrónyomos parancsnoki szolgálatot látott el, amikor a Rendőrkapitányság ügyeletes 01 óra 44 perckor értesítette a tüzésről és arról, hogy két személy életét veszítette. Közölte az ügyeletes tiszttel, hogy tájékoztassa a PMRFK ügyeletes tisztjét az esetről és irányítsa a helyszínre a bűnügyi forrónyomos szolgálatot. Mivel a közelben lakik, 01 óra 49 perckor érkezett a helyszínre két dabasi járőrrel, ahol a helyszínt – az ügyeletes tiszt utasítására – már biztosító három rendőr jelentést tett neki az eseményekről. Elmondták, hogy a mentőápoló, illetve a mentőorvos a halál okát nem tudták megállapítani, véleményük szerint füstmérgezés és fulladás okozhatta azt. A tűzoltás vezetőjének az a véleménye, hogy a tűz a tetőtérben keletkezett és kizárta a direkt keletkezési módot. A

helyszín további biztosítására hívta fel a helyszínen már korábban jelen lévő, és a vele együtt kiérkező rendőröket, amit egyrészt nehezített, hogy a tűzoltók még végezték a tűz oltását, másrészt az, hogy a holttestek további két ingatlanban feküdtek. Külön felhívta a helyszínt biztosítók figyelmét arra, hogy a területre csak hivatalos személyek bemenetelét engedélyezzék. Maga a helyszín biztosításában nem vett részt, hanem a tűz, illetve a halálesetek bekövetkezésének körülményeit próbálta tisztázni.

A helyszínen tartózkodó ügyeletes orvostól azt a tájékoztatást kapta, hogy az elhunytak vonatkozásában idegenkezűség kizárható, és véleménye szerint a halál oka füstmérgezés. Kérésére az orvos vele együtt ismételt megtekintette a holttesteket, amelyeken külsérelmi nyomok voltak láthatók. Az orvos azt mondta, hogy azok nagy valószínűséggel a lakásban történt robbanások miatt keletkeztek, illetve a leszakadt mennyezet okozhatta.

Ezt követően a helyszínre érkezett tűzvizsgáló tűzoltó századossal közösen átvizsgálták a leégett épületet. A százados tájékoztatása szerint a tűz keletkezésének oka elektromos zárlat lehetett, mivel az elektromos vezetékek szabálytalanul voltak elhelyezve az ingatlanban, illetve a tűz keletkezésének helye a tetőtér volt. Idegenkezűséget nem tudott megállapítani ő sem. Elmondta, hogy a televíziókészülék berobbant, valamint a teljes mennyezet leszakadt a lakótérbe, melynek során több, szöggel tele levő tetőléc és gerenda is a szobákba hullt.

Ezt követően ő is adatgyűjtést végzett, melynek során meghallgatta a panaszos elhunyt élettársának édesapját. A férfi elmondta, hogy menyé kiabálására ébredt, hogy kisfia még bent van a házban, majd saját ingatlanából kiérve látta, hogy menyé elszalad az egyik utca irányába. Ekkor észlelte, hogy a szomszédban lévő ház tetőszerkezete lángokban áll. A fia körül a hóban vértócsát látott, ezért a másik fiával a lakásába vitte őt. Látták, hogy 3 méterre fekszik a kisfiú is, akit a családból valaki egy másik házba vitt. A tűz keletkezésével, illetve a sérülésekkel kapcsolatban semmilyen információval nem tudott szolgálni. Kisebbik fia a meghallgatása során az általa elmondottakat támasztotta alá.

A panaszos anyósa azt nyilatkozta, arra ébredt, hogy férje kiszaladt a lakásukból és látta, amint fiukat megpróbálja az ingatlanukba bevinni. Mást elmondani nem tudott, rendkívül rossz idegállapotban volt.

Az adatgyűjtés alkalmával meghallgatott egyik szomszéd a történetekkel kapcsolatban érdemi információval nem rendelkezett, azonban utóbb közölte, hogy tudja, ki építette a leégett ingatlant és ki szerelte ott a villanyvezetéket. A szomszéd azt is hallotta, hogy a faluban több helyen is épített ugyanezen építési vállalkozó hasonló ingatlanokat, és mindenhol komoly problémák voltak az építkezések közben.

Ezt követően utasítására a 03 órakor a helyszínre érkező forrónyomos csoport helyszíni szemlét hajtott végre, amelyen az ügyeletes orvos, valamint a tűzvizsgáló tűzoltó százados is részt vett. Az orvos a szemle során is kizárta az idegenkezűséget az elhunytak vonatkozásában, a sérüléseket a tüzesettel - a lakótérben bekövetkezett robbanással és a mennyezet leszakadásával - hozta összefüggésbe, amit a helyszíni szemle jegyzőkönyvében írásban is rögzített. Az elhunyt férfi vizsgálata során a r. alezredes rákérdezett, hogy a sérülések esetleg lövéstől származhattak-e, amire az orvos határozott nemmel válaszolt. Az

orvos állítását a tűzvizsgáló is megerősítette annyiban, hogy a televíziókészülék valóban berobbant, és a mennyezet teljes egészében beszakadt, amiről szöges lécek és fadarabok hullottak le; illetve szerinte a lőtt sérülések nem így néznek ki.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályai szerint folytatták az eljárást, ennek megfelelően a helyszínt 01 óra 05 perctől 06 óráig biztosították. 06 órakor a helyszíni szemle bizottság bevonult a Rendőrkapitányságra az írásos dokumentációk elkészítése érdekében, továbbá soron kívül igazságügyi villamossági szakértőt rendeltek ki, illetőleg elkészítették a hatósági boncolást elrendelő végzést. A bűnügyi osztályvezető kérésére ígéretet kapott arra, hogy a boncolásokat soron kívül elvégzik.

A jelentés szerint 8 óra 25 perckor a Nyomozó Alosztály vezetője értesítette őt arról, hogy tudomására jutott, miszerint a helyszínen lövésre utaló elváltozásokat tapasztaltak, így ő azonnal a helyszínre vonult, és gondoskodott a terület lezárásáról, párhuzamosan értesítve a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: PMRFK) főügyeletét. A helyszínt 8 óra 25 perckor ismételen lezárták, mivel ekkor már bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel az ingatlan melletti kiserdő határán talált lőszerhüvelyek miatt. A helyszín biztosítását egy r. főtörzsőrmester és egy r. törzsőrmester kezdte meg, akiket az ügyeletes tiszt a helyszín teljes körű lezárására utasított. A Bűnügyi Osztályvezető 8 óra 50 perc körül érkezett ki ismét a helyszínre a Nyomozó Alosztály vezetőjével, ahol megmutatták a biztosítást végző rendőrök a sörétes lőszerhüvelyeket. Ekkor utasította a rendőröket a helyszín kordonnal (sárga "Rendőrség" feliratú szalaggal) történő körbezárására.

A második helyszínre vonulásakor szóban meghallgatta a panaszos elhunyt élettársának édesapját, aki elmondta, hogy reggel, amikor a sérült kislány ágyneműjét levették az ágyról, abból egy fémes tárgy esett ki, amit kicsomagolt egy zsebkendőből és átadta neki. Az átadott tárgy egy ólommag volt, ami származhatott sörétes fegyverből is, ezért utasította a Nyomozó Alosztály vezetőjét, hogy a tárgyat és a kislány ruházatát biztosítsa a PMRFK helyszínre érkezéséig, amely 9 óra körüli időben meg is történt.

A helyszín biztosítása alatt, 11 óra 10 perc körül az az orvos, akitől soron kívüli boncolást kért, telefonon értesítette, hogy a boncorvos lövésre utaló elváltozásokat talált, ezért a hatósági boncolást felfüggesztette. Az igazságügyi boncolást ezt követően 13 órakor három orvos kezdte meg.

A jelentés leírja, hogy a helyszíni és a halottszemle során az elhunytak ruházata is rögzítésre került, majd a szemle befejezését követően a holttestekkel együtt a halottasházban helyezték el, biztosítva azokat is a boncolást végző orvos részére. A jelentésben szerepel továbbá az a nyilatkozat is, miszerint szolgálata során ezidáig lőtt sérülttel kapcsolatban nem kellett intézkednie.

5. Az 1. sz. készenléti szolgálatot ellátó r. törzssászlós jelentése az alábbi többletinformációkat tartalmazza.

Az ügyeletes vezető 02 óra 15 perckor, telefonon értesítette a lakástűzről, amelyet követően a 2. sz. készenléti szolgálatot ellátó r. főhadnaggyal és a r. törzssászlós bűnügyi technikussal 3 órakor érkeztek a helyszínre, ahol akkor már jelen volt a két járőr, a Bűnügyi Osztály

vezetője; továbbá a tűzvizsgáló és az ügyeletes orvos.

Az ügyeletes orvos elmondta, hogy két elhunyt személy van. Ezt követően a 2. sz. készenléti szolgálatot ellátó rendőrrel, a bűnügyi technikussal és a Bűnügyi Osztály vezetőjével, valamint az ügyeletes orvossal bementek abba a házba, amelynek szobájában az ágyon holtan feküdt a panaszos élettársa, majd abba a házba, ahol a panaszos kisfia feküdt holtan. Az elsődleges vizsgálat során az orvos mindkét halott tekintetében kizárta az idegenkezűséget, azonban a halál okát egyik esetben sem tudta meghatározni; a holttesteken levő sérüléseket a tüzesettel hozta összefüggésbe.

A forrónyomos csoport az elhunytakon elvégezte a halottszemlét, majd a kegyeleti szolgálat mindkét holttestet a halottasházba szállította.

A halottszemlét követően a 2. sz. készenléti szolgálatot ellátó r. főhadnaggyal együtt szóban meghallgatta a panaszos apósát, aki elmondta, hogy éjszaka a panaszos sikoltozására ébredtek. Miután kirohant a lakásból látta, hogy a fia háza ég. Az égő ház bejáratához rohantak, ahol a panaszos a teraszon állt és azt kiabálta, hogy a kisfia bent van a házban. Ezt követően látta, hogy az ő fia a földön fekszik. Odarohant, átvitték a lakásukba és ágyba fektették, közben telefonált a Mentőszolgálatnak és a Tűzoltóságnak. Elmondása szerint a fia ekkor még élt. Arról nem tudott nyilatkozni, hogy a fiúgyermek sértettet ki vitte ki a lakásból.

Az egyik meghallgatott szomszéd elmondta, hogy három kisebb pukkanást hallott, kinézett az udvarra, amikor is a szomszédból a panaszos apósáék átrohantak a panaszos lányával és kisebbik fiával, illetve a panaszos is megjelent, kezében a nagyobbik fiúgyermekkel.

Az adatgyűjtést követően a bűnügyi technikussal a házban helyszíni szemlét hajtott végre. A jelentés szerint "a kiegészített házban és környezetében végzett vizsgálódás során nem került megállapításra, hogy az elhunytak sérüléseit mi okozta, azok mi módon keletkeztek". A jelen levő tűzoltó százados elmondta, hogy a tűzfészek feltehetően a tetőszerkezetben alakult ki.

A forrónyomos csoport reggel 6 órakor fejezte be a szemlét és tagjai bevonultak a szolgálati helyükre.

A jelentésben továbbá nyilatkozott arról, hogy 13 éve lát el hivatásos szolgálatot a Rendőrség állományában, azonban lött sérülést még nem látott.

6. A 2. sz. készenléti szolgálatot ellátó r. főhadnagy jelentése az alábbi kiegészítéseket tartalmazza.

A holttestek elsődleges vizsgálata során jelen volt, amikor is az ügyeletes orvos a halál beálltának okát nem tudta meghatározni. A holttesteken lévő sérüléseket felületi sérülésnek minősítette, egyben a helyszínen az elsődleges vizsgálatok során kizárta az idegenkezűséget a sérülések vonatkozásában. A gyermek holttestének fején található sérülés az orvos véleménye szerint a tüzeset során keletkezhetett.

A jelentés szerint a tűzvizsgáló az általa elvégzett elsődleges felmérések után elmondta, hogy a tűz keletkezése kapcsán nem talált idegenkezűsége utaló jelet. Elmondása szerint az elektromos vezetékeket szakszerűtlenül kötötték be a házban, azok nem a falban, hanem a tetőtérben futottak.

Ezt követően – a Bűnügyi Osztály vezetőjének engedélyével – 04 óra 30 perckor távozott a helyszínről. A jelentésben úgy nyilatkozott, hogy 6 éve dolgozik bűnügyi területen, amely idő alatt azonban nem volt alkalma lőtt sérülést látni.

7. A helyszíni szemle jegyzőkönyvének az ügyeletes orvos véleményét tartalmazó részében a halál ideje, körülményei, feltehető okaként " 2009. 02. 23. lakásban kialakult tűz és robbanás kialakulása miatt bekövetkezett halál" szerepel.

8. A 2009. február 23-ai és 24-ei rádióforgalmazás hanganyagának első három felvételéből megállapítható, hogy 2009. február 23-án 0 óra 50 perckor érkezett hívás az illetékes Rendőrkapitányság ügyeletére a Tűzoltóságtól, majd 01 óra 01 perckor a mentősök, 01 óra 07 perckor pedig a BRFK Főügyelete kereste meg a Rendőrkapitányságot. A beszélgetések rövid lényege a tatárszentgyörgyi lakástűz, illetve "házrobbanás", valamint az ott kialakult helyzet volt.

A BRFK Főügyeletével történt beszélgetésből megállapítható, hogy a Rendőrkapitányság ügyelete már intézkedett a helyi körzeti megbízott és két járőr helyszínre küldése iránt.

A következő felvételen az hallható, hogy 01 óra 20 perckor a körzeti megbízott hívta a Rendőrkapitányság ügyeletét. A rövid beszélgetésből megállapítható, hogy a helyi körzeti megbízott és a járőrök már a helyszínen tartózkodtak és megpróbáltak érdemi információkat beszerezni a bekövetkezett eseményről. Sikerült megállapítaniuk, hogy két sérült volt, akiket a mentőben próbáltak ellátni. A beszélgetés közben kapta meg a hírt a körzeti megbízott az egyik járőrtől, hogy a két sérült a mentőben elhalálozott. Az ügyeletes tiszt azon kérdésére, miszerint "Mondtak valamit a tűzzel kapcsolatban?", a körzeti megbízott azt válaszolta: "Hallottak három pukkanást, vagy valami lövés-szerűséget a szomszédok, aztán már égett is a ház".

A felvételen megállapítható továbbá, hogy a helyszínen nagy létszámú, roma kisebbséghez tartozó csoport gyűlt össze. A lakástűz, illetve a sérülések folytán igen nagy káosz, zűrzavar keletkezett. A feszült helyzetben az ügyeletes tiszt próbált további erőket a helyszínre indítani, intézkedett a szemlebizottság helyszínre küldése iránt, illetve utasítást adott a helyszín biztosítására.

Az ötödik, a hatodik és a hetedik hangfelvétel tanúsága szerint 01 óra 24 perckor a Rendőrkapitányság ügyeletes jelentést tett a megyei ügyelet felé, 01 óra 29 perckor az ügyelet felhívta a körzeti megbízottat. Az ügyelet próbálta pontosítani a történeti tényállást és a sérültek számát, illetve tisztázni a tűz keletkezésének körülményeit, azonban a helyi körzeti megbízott a tűzoltóktól semmilyen érdemi információt nem tudott beszerezni, a tűz oltása akkor még folyamatban volt. Az ügyeletes tiszt rögzítette, hogy a tűz oka egyelőre ismeretlen. Az ügyeletes továbbá utasította a körzeti megbízottat, hogy a halottak a halottszemléig maradjanak ott, ahol megtalálták őket.

A nyolcadik felvételen hallható, hogy 01 óra 44 perckor a Rendőrkapitányság ügyelete értesítette a Bűnügyi Osztály vezetőjét, röviden tájékoztatta az eseményekről és a beszerzett adatokról. Az osztályvezető intézkedett a szemlebizottság helyszínre küldése iránt.

A következő érdemi beszélgetés a bűnügyi technikus és a Rendőrkapitányság ügyeletes tisztje között zajlott, melyben a bűnügyi technikus kérte az ügyelet intézkedését arra vonatkozóan, hogy az ügyeletes orvos – aki ekkor már vélhetően a helyszínen tartózkodott – vizsgálja meg a holttesteket, hogy található-e rajtuk olyan sérülés, amely nem a tűzzel kapcsolatban keletkezhetett. A tizedik felvételen hallható, hogy 01 óra 54 perckor az ügyeletes tiszt utasította a körzeti megbízottat arra, hogy vizsgálta meg a holttesteket az ügyeletes orvossal és tájékozzon arról, hogy a sérülteken milyen sérülések vannak.

A fentiek alapján a helyszínen intézkedő körzeti megbízott, illetve az ügyeletes tiszt először a lakástűz, illetve a házrobbanás körülményeit próbálta tisztázni, amiről a helyszínen ténykedő tűzoltóktól nem kaptak érdemi információt. A beszélgetésekből kiderül, hogy a bűnügyi technikus felkérésére próbálták először tisztázni a keletkezett sérüléseket. Azon kívül, hogy a mentősök megállapították a halál beálltát, a sérülésekre vonatkozóan érdemi információt a mentősök nem közöltek.

Ezt követően az ügyelet arról kapott tájékoztatást, hogy az elhunytakon robbanástól származó szilánkok és apró repeszek miatt keletkezett sérülések vannak, azok belementek a gyermek fejébe is. Felmerült, hogy a gázpalack robbant fel, azonban e feltételezést később sikerült kizárni. Ezt a helyszínt biztosító r. főtörzsőrmester járőr közölte a körzeti megbízottal.

A következő érdemi beszélgetés 04 óra 01 perctől a Bűnügyi Osztály vezetője és a Rendőrkapitányság ügyeletes tisztje között zajlott, amelynek tartalmából megállapítható, hogy a helyszínen már ott volt a tűzszakértő – akivel együtt a Bűnügyi Osztályvezető átvizsgálta a helyszínt –, valamint megvizsgálták a holttesteket is. A tűzszakértő elsődleges véleménye szerint – melyről az ügyeletes tisztet értesítették – a tűz elektromos zárlat miatt következett be. Mivel nem szabályszerűen vezették be a házba a vezetékeket, valószínűleg a fafödém szerkezet begyulladt, leszakadt. Erre utaló külsérelmi nyomok voltak a testeken; a kislány is az találhatta fejbe, ami leszakadt.

Az utolsó telefonbeszélgetés a Rendőrkapitányság és a PMRFK ügyeletes tisztje között történt, amikor a dabasi ügyeletes tájékoztatta a megyei ügyeletet, hogy lefolyt a szemle, továbbá az előző beszélgetés tartalmát (a tűz keletkezésének okát és a halál okát) ismételte meg. A megyei ügyelet utasítást adott, hogy azok a rendőrök, akik végeztek a helyszínen, menjenek be a rendőrkapitányságra írásbeli jelentést tenni.

II.

A felsorolt dokumentumokban foglaltak alapján – ahogyan azt a Panasztestület állásfoglalása is megállapítja – a Rendőrség eljárása során eleget tett az Rtv. 13. § (1) bekezdésében¹, valamint 14. §-ában² előírt intézkedési, illetve veszélyhelyzet elhárításában való közreműködési kötelezettségének. A Tűzoltóság diszpécserétől 2009. február 23-án, 0 óra 51 perckor érkezett bejelentést követően az illetékes Rendőrkapitányság ügyeletvezetője 2009. február 23-án 0 óra 52 perckor utasította a Rendőrőrs helyi körzeti megbízottját arra, hogy jelenjen meg a helyszínen. A körzeti megbízott 01 óra 05 perckor –13 percen belül – érkezett a helyszínre a Rendőrőrs két járőrével együtt. A Rendőrkapitányság ügyeletes 01 óra 44 perckor értesítette a Bűnügyi Osztály vezetőjét, aki 01 óra 49 perckor – 5 percen belül – jelent meg a helyszínen. Az ügyeletes ezt követően 01 óra 46 perckor, illetve 02 óra 15 perckor értesítette az 1. sz. és 2. sz. készenléti szolgálatot ellátó rendőröket és a bűnügyi technikust, akik együtt érkeztek 03 órakor a helyszínre, és végezték el a szemlét.

A dokumentumokból kiderül, hogy az érintett rendőrök az ügyeletvezető utasítására gyorsan reagálva, rövid időn belül érkeztek ki a helyszínre, amelyet a lehetőségekhez képest oly módon biztosítottak, hogy közben ne akadályozzák, hanem segítsék is a tűz keletkezése miatt kialakult veszélyhelyzet elhárításában közreműködő tűzoltók és mentősök munkáját, akiknek külön értesítésére a Rendőrség részéről nem volt szükség.

A panaszos és képviselője véleménye szerint a rendőrök nem megfelelően jártak el a helyszín biztosítása során.

Az Rtv. 43. §-a³, valamint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 22. §-a⁴ részletes

¹ Rtv. 13. § (1):

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

² Rtv. 14. §:

„A rendőr közreműködik a közbiztonságot fenyegető veszélyhelyzet elhárításában. Ha a veszélyhelyzet elhárítása más szerv feladatkörébe tartozik, de beavatkozására csak késedelmesen van lehetőség, a rendőr haladéktalanul gondoskodik a veszély elhárításáért felelős hatóság vagy más szerv értesítéséről.”

³ Rtv. 43. §:

„A rendőr a feladata ellátása során jogosult megtiltani, illetőleg megakadályozni, hogy valamely bűncselekmény, szabálysértés, baleset, egyéb esemény helyszínét megváltoztassák.”

⁴ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 22. §:

„(1) A helyszínbiztosítás az a rendőri tevékenység, amelyet a rendőr bűncselekmény vagy egyéb esemény (pl. baleset) helyszínén, a helyszíni szemle előtt, annak során, szükség esetén azt követően a helyszín őrzésére, lezárására, a nyomok biztosítására foganatosít.

(2) A helyszínt biztosító rendőr:

a) elsősegélyben részesíti vagy részesíteti azokat, akik az esemény során megsérültek vagy megbetegedtek, illetve más ok miatt segítségre szorulnak,

b) a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért elkövetőt elfogja, az eseményben érintetteket, az eseményt észlelőket feltartóztatja,

c) tanúkat visszatartja, és az illetéktelen személyeket a helyszínről eltávolítja,

d) a helyszínt körülhatárolja, eredeti állapotában megőrzi,

e) a közrendet zavaró cselekményeket, forgalmi torlódásokat megszünteti,

f) az eseményt közvetlen parancsnokának azonnal jelenti,

rendeleteket tartalmaz a helyszín biztosítás során fogandó intézkedésekről, illetve azok garanciális szabályairól.

A tényállásból megállapítható, hogy a helyszínre elsőként kikerülő helyi körzeti megbízott és a két járőr amellet, hogy a körülményekhez képest biztosították a helyszínt és segítették a tűzoltók és a mentősök munkáját, az eseményt észlelőket adatgyűjtés céljából feltartóztatták és meghallgatták, ennek során személyazonosító adataikat rögzítették. A kapott információkat a körzeti megbízott folyamatosan jelentette az ügyeletvezetőnek, aki értesítette a Bűnügyi Osztályvezetőt, illetve a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság főügyeletét is. A Bűnügyi Osztályvezető a kikerülésekor – miután az addig intézkedő rendőrök jelentést tettek neki az eseményekről – a helyszín további biztosítására hívta fel a már korábban is jelen lévő, valamint a vele együtt kikerülő rendőröket, külön felhívva a figyelmüket arra, hogy a területre csak hivatalos személyek bemenetelét engedélyezzék. A biztosítást nehezítette, hogy a tűzoltók még végezték az oltást, és az is, hogy a holttestek további két, különböző ingatlanban voltak elhelyezve.

A Rendőrség az intézkedések első szakaszában a területet nem bűncselekmény, hanem tűzesettel összefüggő rendkívüli halál helyszínékként kezelte. Nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy a helyszínen jelen lévő orvos, illetve tűzvizsgáló elsődleges véleménye alapján az idegenkezűség kizárható volt. Ez nagymértékben hozzájárult azoknak a helytelen következtetéseknek a levonásához, amelyek a fegyelmi felelősség – valamint a Panasztestület részéről súlyos alapjogsértés – megállapítására okot adó intézkedésekhez, illetve mulasztásokhoz vezettek.

- Az illetékes Rendőrkapitányság ügyeletét 2009. február 23-án 00 óra 51 perckor a Tűzoltóság diszpécser lakástűzhez riasztotta. A helyszínre elsőként kikerülő körzeti megbízottal és a járőrökkel a mentősök, a mentőorvos, valamint az Orvosi Ügyelet ügyeletes orvosa – akik mindkét személynél megállapították a halál beálltát – annak okát nem közölték. A tűzoltók nem tudtak konkrétumot mondani, a tűzszakértő pedig úton volt a helyszínre.
- A Bűnügyi Osztályvezető a helyszínen tartózkodó ügyeletes orvostól azt a tájékoztatást kapta, hogy az elhunytak vonatkozásában az idegenkezűség kizárható, és véleménye szerint a halál oka füstmérgezés okozta fulladás. A holttesteken látható külsérelmi nyomok nagy valószínűséggel a lakásban történt robbanások miatt keletkeztek, illetve a

g) feljegyezi, hogy a sérültet milyen rendszámú mentő gépkocsival, hova szállították el,

h) nyomon üldözés lehetősége esetén az üldözést késedelem nélkül teljesíti,

i) a helyszínre megérkező szemlebizottság vezetőjének jelentést tesz.

(3) A helyszínről való bevonulása után a rendőr írásban jelenti, hogy:

a) kinek a felhívására vagy utasítására, mikor érkezett a helyszínre,

b) kiket talált a helyszínen,

c) milyen volt a helyszín állapota,

d) milyen intézkedéseket tett,

e) változásokat eszközöltek-e a helyszínen, ha igen, kik és miért, továbbá milyen nyomokat rögzített.

(4) A bűncselekmény vagy a baleset helyszínén életét veszített, illetve súlyos és életveszélyes sérüléssel kórházba szállított személy közvetlen hozzátartozóját az ügyben eljáró rendőri szerv haladéktalanul értesíti. Ha gyermekkorú személy szenved sérülést, a Rendőrség - közvetlen hozzátartozó hiányában - a gondozó, annak sikertelensége esetén az illetékes gyermekvédelmi hatóság értesítését is megkísérli. A rendőr az ilyen értesítést megfelelő körültekintéssel és tapintattal teszi meg.”

leszakadt mennyezet okozhatta azokat.

- A tűzvizsgáló tűzoltó százados tájékoztatása szerint a tűz keletkezésének oka elektromos zárlat lehetett, mivel az elektromos vezetékek szabálytalanul voltak elhelyezve az ingatlanban, illetve a tűz keletkezésének helye a tetőtér volt. Idegenkezűséget nem tudott megállapítani ő sem. Az orvosi véleményt alátámasztva elmondta, hogy a televíziókészülék berobbant, valamint a teljes mennyezet leszakadt a lakótérbe, melynek során több, szöggel tele levő tetőléc és gerenda is a szobákba hullt.

Mivel a Bűnügyi Osztályvezető – annak ellenére, hogy a szemle során bűncselekmény gyanúját keltő nyomot, illetve körülményt észleltek és jegyzőkönyveztek – az elsődleges orvosi véleményt a halottszemle megállapításainak ismerete hiányában, fenntartás nélkül elfogadta, ezért tévesen következtetett a szemle lefolytatásának módjára, megsértve a Szolgálati Szabályzat 2. § (1) bekezdésében⁵ foglaltakat. Így a helyszíni és halottszemlét a Ket. 56-57. §-ai alapján folytatták le, a helyszínt pedig a szemle befejezéséig, tehát 2009. február 23-án 01 óra 05 perctől 06 óráig biztosították. Ennek során – mint arra a Panasztestület is rámutatott – a helyszínt biztosító rendőrök a Szolgálati Szabályzat 22. § (2) bekezdésének d) pontjában leírt, a helyszín körülhatárolására és eredeti állapotban megőrzésére vonatkozó részfeladatnak *„nem a megfelelő gondossággal eljárva tettek eleget”*.

Ezt követően 2009. február 23-án 08 óra 25 percig a helyszínen rendőri erő nem maradt. Miután 08 óra 10 perckor újabb bejelentés érkezett az illetékes Rendőrkapitányságra – mely szerint az ingatlan közelében töltényhüvelyeket találtak –, a helyszínt 8 óra 25 perckor ismételen lezárták, a Bűnügyi Osztály vezetője pedig 08 óra 45 perckor a helyszínre érkezve intézkedett a szemle kiterjesztéséről, valamint a terület kordonnal történő lezárásáról a Szolgálati Szabályzat 27. §-a⁶ alapján. Az a tény, hogy a helyszíni szemlének a büntetőeljárás szabályai szerint történő kiterjesztésére és a nyomok rögzítésére csak az elsődleges intézkedéseket követő későbbi időpontban került sor, valamint az a körülmény, hogy a helyszín és a környék nem állt folyamatos rendőri felügyelet alatt – 2009. február 23-án 06 órától 2009. február 23-án 08 óra 25 percig a helyszínen nem volt jelen rendőri erő – elvileg csökkenthette a nyomozás eredményességét.

⁵ **A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 2. §:**

„(1) A rendőr szolgálati feladatait a jogszabályokban, illetve a jogszabályok alapján az állami irányítás egyéb jogi eszközeiben, a szervezeti és működési szabályzatban, illetve az ügyrendben, a munkaköri leírásban és az előjárói rendelkezésekben meghatározottak szerint látja el.”

⁶ **A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 27. §:**

„(1) Terület lezárására kell intézkedni természeti vagy ipari katasztrófa, illetve annak veszélye, bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset, súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés, terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén, továbbá az Rtv. 1. §-a (2)bekezdésének j) és n) pontjában meghatározott esetben.

(3) A rendőr megakadályozza a lezárt területre illetéktelenek belépését, az illetéktelenül ott-tartózkodókat távozásra szólítja fel.”

Ezért egyet értek a Panasztestület állásfoglalásával, mely szerint a szakszerűtlen munkavégzéssel „a rendőrök megszegték az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdésében⁷ foglalt kötelezettségüket és azon keresztül a helyszín biztosítására és a terület lezárására vonatkozó jogszabályi előírásokat. A Testület megállapítása szerint ez a rendőri mulasztás sértette a panaszosnak az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát.”

Az állományilletékes parancsnokok a rendkívüli halál esetén követendő rendőri eljárás szabályzata kiadásáról szóló 1/2006. (I. 11.) ORFK Utasítás egyes rendelkezéseinek megsértése, valamint a helyszínen foganatosított intézkedések szakszerűtlen elvégzése miatt két rendőrrel szemben fegyelmi eljárást indítottak, és már 2009. április 06-án, illetve április 09-én kelt határozataikban megállapították beosztottaik fegyelmi felelősségét, valamint annak szankcióját.

A panaszos és képviselőjének véleménye szerint ugyanakkor a Rendőrség mulasztása nagyobb mértékű volt, mint amit a fegyelmi vizsgálat megállapított, mivel a helyszínen jelen lévő tanúk elmondása alapján a rendőrök nemcsak a helyszínt nem biztosították, hanem nem voltak hajlandók a helyszínen talált, bűncselekményre utaló bizonyítékokról tudomást venni, illetve azokat számba venni.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése⁸ alapján jelen határozat tárgya kizárólag az Rtv. IV. V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet, így a büntetőeljárás megindulását követő, a bizonyítási eszközök átvételének megtagadásával kapcsolatban leírt sérelmek elbírálására e keretek között nincs törvényi lehetőség. Ezért a Rendőrség a panaszt – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 28. § (4) bekezdése⁹ alapján – a szükséges intézkedések megtétele végett megküldte a nyomozás felett törvényességi felügyeletet gyakorló illetékes Ügyészség részére.

A panaszos képviselőjének feltételezése szerint „amennyiben igaz, hogy a lőtt seb egyértelműen látható volt, a rendőr nem csupán mulasztást követ el, hanem érdekében áll eltitkolni a gyilkosság tényét, amely mögött nem csupán szakmai mulasztás állhat”.

E kiemelt súlyú, nagy társadalmi visszhangot és megdöbbenést kiváltó bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyeket a Nemzeti Nyomozó Iroda – amely több emberen elkövetett emberölés bűncselekménye miatt folytat jelenleg is nyomozást – sikeresen elfogta.

⁷ **Rtv. 11. § (1):**

„A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

⁸ **Rtv. 92. § (1):**

„Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

⁹ **Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. 28. § (4):**

„Ha a nyomozó hatóság önállóan végez nyomozást vagy egyes nyomozási cselekményeket [35. § (2) bek.], az ügyész felügyel arra, hogy azt e törvény rendelkezéseit megtartva végezzék (nyomozás feletti felügyelet), az eljárásban részt vevő személyek a jogaikat érvényesíthessék (...)”

A nyomozás feletti törvényességi felügyeletet gyakorló Pest Megyei Főügyészség ezidáig nem észlelt az ügyben olyan körülményeket, amelyek a panaszos képviselőjének feltételezését alátámasztják, erre tekintettel ezt a leghatározottabban visszautasítom.

Mindezek alapján – elfogadva a Panasztestületnek a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmére vonatkozó megállapítását – a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 14. §-a, 43. §-a, a 92. § (1) bekezdése, a 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. évi törvény 28. § (4) bekezdése;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 2. § (1) bekezdése, 22. §-a.

Budapest, 2009. december „ „

Dr. Bencze József r. altábornagy

